

NOŽĒLA UN PIEDOŠANA

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Jes. 61:10; Hoz. 6; Ap. d. 3:18, 19; 2. Moz. 34:1-10; Rom. 6:23; Mt. 22:1-14.

ATMIŅAS PANTS:

“Ja atzīstamies savos grēkos, tad Viņš ir uzticīgs un taisns, ka Viņš mums piedod grēkus un šķīsta mūs no visas netaisnības” (1. Jņ. 1:9).

Apsolītā zeme israeliešiem šķīta tik tālu, kad tie līdzenumā apmetās zem mākoņa staba. Mozus bija uzkāpis biezajā tumsā, kas daudzas dienas iepriekš bija aplājusī kalna virsotni. Viņi sprieda, ka vadonis jau droši vien ir miris, ja ne no bada, tad varbūt no rijošās uguns kalna galā. Ļaužu pūlis starp viņiem jutās nemierīgs un nepacietīgs, gatavs doties tālāk uz zemi, kur piens un medus tek. Lai gan šie paši ļaudis tikai dažas dienas iepriekš bija noslēguši svinīgu derību ar Dievu un apņēmušies Viņam paklausīt, viņi vēlējās tēlu, ko varētu redzēt. Un tā viņi sapulcējās ap Ārona telti un prasīja, lai viņš tiem izgatavo elku. Baidoties par savu drošību, Ārons piekrita. 2. Moz. 32-34 mēs lasām, kā šis skumjais stāsts turpinājās.

Šis ir tikai viens no Rakstu stāstiem, kas mums māca par nožēlu un piedošanu, kas ir šīs nedēļas tēma. Pētot katras dienas tēmu, atceries šīs nedēļas panta galveno domu. Jā, mēs grēkojam, bet, pateicoties krustam un pestīšanas plānam, grēkus atzīstošajam un nožēlojošajam grēciniekam piedošana ir vienmēr pieejama.

Iepazīsimies ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 6. jūnijā.

Dzīves straujums

Tā bija ļoti aizņemta nedēļa. Lai gan viņa zināja, ka pirms sabata vēl daudz kas jāpaveic, steidzamais šķita aprijam svarīgo, un nemanot saule jau bija norietējusi. Ģimene kopā baudīja piektdienas īpašās vakariņas un kopīgu svētbriidi.

Bet, kad pienāca sabata rīts un viņa pamodās agri, viņa nevarēja nepamanīt netīro vannas istabu, ko viņa iztīrīja. Tad viņa ieraudzīja, ka mazais dēls bija pieslapinājis gultu, tāpēc viņa iemeta viņa palagus veļasmašīnā kopā ar citām drēbēm. Gatavojot brokastis, viņa saprata, ka pusdienām nav nekā salda, tāpēc ātri izcepa banānu maizi. Viņa redzēja, ka vīram vajadzīgs izgludināts kreklis baznīcai, tāpēc viņa to izdarīja, pēc tam salocīja veļu un iznesa atkritumus.

Un tad viņu pārņēma atskārsmē. Ir sabats – diena, kuru viņa mīl vairāk par citām! Tomēr viņa bija darījusi visus šos darbus un ļāvusi tiem novērst uzmanību no tā, kas sabatā patiesi svarīgs – tuvoties Dievam.

Un mirkli viņas prāts mēģināja attaisnot šīs darbības – tas viss taču bija jāizdara. Bet vai tiešām? Viņa saprata, ka rīkojās kā Marta, “aizņemta ar lielu kalpošanu” (Lk. 10:40), bet Jēzus vārdi skanēja viņas prātā: “Tu rūpējies un zūdi par daudzām lietām. Bet tikai vienas lietas vajag, Marija sev izraudzījusies labo daļu, tā viņai netaps atņemta” (Lk. 10:41, 42). Tā labā daļa. Sēdēt pie Jēzus kājām dziļā mīlestībā uz Viņu – ne tikai sabatā, bet katru dienu. Šorīt viņa to nebija izvēlējusies.

Viņa mīlēja Dievu, tomēr bija tik viegli aizmirst, ka Viņš viņai bija devis sabatu kā dāvanu laikā, lai stiprinātu viņu savstarpējās attiecības. Klusas asaras ritēja pār viņas vaigiem, stāvot klusajā virtuvē.

Šī stāsta mērķis nav uzsvērt, ko mums sabatā vajadzētu vai nevajadzētu darīt; tas drīzāk ir atgādinājums, kāpēc ir svarīgi pamanīt lietas, kas vājina vai izjauc mūsu attiecības ar Dievu. Kad mūsu sirds izjūt grēku un atšķirtības sāpes un mēs piesaucam Viņu, Jēzus ir ļoti tuvu (Ps. 53:2). Savās asiņainajās rokās Viņš tur baltās drēbes. Viņš redz mūsu nožēlas asaras un novelk mūsu netīrās drēbes. Tad Viņš ietērpj mūs Savās tīrajās taisnības drēbēs. Viņa šķīstība nevainojami un pilnīgi nosedz mūsu grēku. Mēs varam mazgāt savas drēbes Viņa asinīs (Atkl. 7:14).

Kā Jes. 64:6, Cah. 3:4 un Jes. 61:10 mums atklāj šo svarīgo patiesību par Kristus taisnību? Kāpēc mums vienmēr stipri jāturas pie tā, kas šeit apsolīts? _____

Svētais Gars pamudina

Domājot par atsvešinātību starp sevi un savu sievu, viņš zināja, ka bija rīkojies nepareizi. Viņš bija bijis nelaipns un skarbs un bija teicis vārdus, ko nožēloja. Tomēr nākamā doma bija: vai tad viņa to nebija pelnījusi, vismaz mazliet?

Vai šis domāšanas veids tev šķiet pazīstams? Ir viegli pāriet no nožēlas uz mēģinājumiem attaisnot savas domas un rīcību. Nav viegli palūgt piedošanu, kad esam sāpinājuši, tomēr jebkuru attiecību atjaunošanai un stiprināšanai tas ir būtiski.

Tas pats attiecas uz mums un Dievu. Svētais Gars bieži uzrunā mūsu prātu, kad mēs grēkojam. Šie pamudinājumi aizkustina sirdi, bet ir viegli pastumt malā to kluso, kluso balsi, mēģinot attaisnot savu rīcību. Viena no Svētā Gara lomām ir “pārlicināt pasauli par grēku” (Jņ. 16:7, 8). Cik fantastiska Dieva dāvana (Lk. 11:13), jo mums tik ļoti vajadzīga šāda pārlicināšana, lai labotu plaису, kas var ielavīties mūsu attiecībās ar Viņu!

Izlasi Hoz. 6. nodaļu. Ko tieši tu pamani attiecībā uz to, kā Dievs Sevi raksturo Savā aicinājumā uz nožēlu? _____

Apsver Svētā Gara lomu procesā, kas mūs uzpotē atpakaļ pie Vīnakoka (Jņ. 15:4). “Mēs bieži bēdājamies tāpēc, ka ļaunie darbi sev līdzī nes nepatīkamas sekas; bet tā nav grēku nožēla. Patiesas bēdas par grēku ir Svētā Gara darbības rezultāts. Svētais Gars atmasko sirds nepateicību, kas ir nicinājusi un apbēdinājusi Pestītāju, un sagrauztus ved mūs nožēlā pie krusta pakājes. Katrs grēks Jēzu ievaino no jauna, un, kad mēs uzlūkojam To, kuru esam “dūruši”, mēs skumstam par grēkiem, kas sagādājuši Viņam ciešanas. Šāda nožēla vadīs pie atteikšanās no grēka.” (Elena Vaita “Laikmetu ilgas”, 300. lpp.)

Patiesība ir tāda, ka mēs nevaram augt savās attiecībās ar Dievu, ja starp mums un Viņu stāv izvēlēts un lolots grēks. Mēs nevaram būt perfekti, bet mēs varam nožēlot savus grēkus un mums tas ir jādara, kad Svētais Gars tos atgādina (Ef. 4:30).

Kad tu pēdējo reizi dzirdēji rājienu vai aicinājumu uz nožēlu? Kā tu reaģēji? Tagad velti brīdi lūgšanai, lūdzot Dievu mikstināt tavu sirdi un atvērt tavas ausis, lai šonedēļ Viņa Vārdā sadzirdētu Viņa balsi. _____

Patiesa nožēla

Laicīgā pasaule mūs bombardē ar neatkarības, izlaidības un pašslavināšanas vēstījumiem – pretstatā Dieva aicinājumam uz kalpošanu un lēnprātību (Mt. 5:5). Interesanti, ka pirmie Jāņa Kristītāja un Jēzus vārdi, kas ierakstīti Bībelē, bija līdzīgi. Jānis sacīja: “Atgriezieties no grēkiem, jo Debesu valstība ir tuvu klāt pienākusi” (Mt. 3:1, 2). Jēzus teica: “Laiks ir piepildīts, un Dieva valstība ir tuvu atnākusi! Atgriezieties no grēkiem un ticiet uz evaņģēliju” (Mk. 1:14, 15; sk. arī Lk. 24:46, 47). Gan Jēzus, gan Jānis aicināja klausītājus uz atgriešanos, jo Debesu valstība bija tuvu. Vai varētu būt, ka šis pats vēstījums ir tikpat aktuāls arī mums šodien?

Izlasi Ap. d. 3:18, 19. Kāpēc atgriešanās ir tik svarīga garīgās izaugsmes procesā? Kas ir “atspīgšanas laiks”? _____

Dieva laipnība un labestība mūs ved pie grēku nožēlas (Rom. 2:4). Atgriešanās sastāv no diviem soļiem: (1) patiesām sāpēm par saviem grēkiem un (2) godīga lēmuma atstāt grēku. Bībelē atgriešanās gandrīz vienmēr ir saistīta ar piedošanu. Mēs patiesi nožēlojam; Dievs piedod. Tas ir tik vienkārši (1. Jņ. 1:9, Atkl. 3:19). “Tas Kungs nevilcina Savu apsolījumu, kā dažiem tas šķiet, bet ir pacietīgs ar jums, negribēdams, ka kādi pazustu, bet ka visi nāktu pie atgriešanās” (2. Pēt. 3:9). Kad mēs personīgi gatavojam savas dvēseles Kristus otrajai atnākšanai, Dievs mums dod laiku sakārtot attiecības ar Viņu.

Jēzus cieta, nomira un augšāmcēlās, lai tad, kad mēs atgriežamies, Viņa žēlastība varētu darīt brīnumu mūsu dzīvē. Pretstatā pasaulei, kas saka, ka mēs esam labi tādi, kā esam, Dievs aicina, lai mēs ietu pie Viņa grēku nožēlā un ticībā (Ap. d. 20:21), pilnīgi nododot sevi Viņa rokās, lai Viņš varētu atgriezt un skaisti veidot mūsu raksturu Savā līdzībā un mēs liecinātu par Viņu (Jņ. 15:2, 8). Tad mēs augsim un nesīsim augļus, kas atbilst atgriešanās dzīvei (Mt. 3:8).

“Nožēla nav īsta, ja tā neizraisa dzīves pārmaiņu. Kristus taisnība nav pārklājs, ar ko apsegt neizsūdzētus un neatstātus grēkus; raksturu pārveido un izturēšanos pārvalda dzīves principi.” (Elena Vaita “Laikmetu ilgas”, 555., 556. lpp.)

Nožēla ved pie dzīvības (Ap. d. 11:18) un ir būtiska daļa no izaugsmes attiecībās ar Dievu. Kurš solis tev ir vissarežģītākais padošanās, grēku nožēlas un Dieva īstenotajā labošanas procesā? _____

Pietiekama žēlastība

Kad mēs izjūtam savu grēku smagumu un ļaujām Svētajam Garam vest mūs krusta pakāpē, mums vajadzētu lūgt Dievam piedošanu, zinot, ka “žēlīgs un lēnīgs ir Tas Kungs, pacietīgs un bagāts žēlastībā” (Ps. 103:8). Šie paši vārdi izskanēja no paša Dieva mutes (2. Moz. 34:6) pēc tam, kad Viņa izredzētā tauta bija Viņu apbēdinājusi.

Izlasi 2. Moz. 34:1-10. Kāda izšķiroša patiesība šeit atklājas? _____

Tam, ka Kungs ir žēlīgs un žēlsirdīgs, lēns dusmās un bagāts žēlastībā, ir tas pats iemesls, kāpēc Jēzus nomira pie krusta, – lai mūsu attiecības ar Dievu varētu tikt atjaunotas.

Tad, kad mēs esam gatavi atzīt un izsūdzēt savu grēku, kad mēs sakām: “Ak, Kungs, te es atkal esmu... ‘Esi man, grēciniekam, žēlīgs!’” (Lk. 18:13), tad Jēzus – kurš jau ir darbojies mūsos un mūsu labā kopā ar Svēto Garu, vēl pirms mēs Viņu piesaucam, – redz smagumu un to noņem. Mūsu nastas tiek noņemtas Golgātā, un Jēzus ir patiesi ļoti tuvu, kad mēs nākam pie Viņa, un pat pirms tam Viņš jau meklē mūs kā Labais Gans un stāv pie durvīm un klauvē (Atkl. 3:20). Nepaliksim tālu no Krusta, raugoties uz Dievu no attāluma. Skriesim pie Jēzus un nomainīsim savus grēkus un nastas pret Viņa taisnību (Cah. 3:4)!

Lēnām izlasi šos pantus. Pieraksti saviem vārdiem, ko tie tev saka par Dieva žēlastību pret tevi:

“Tātad grēka alga ir nāve, bet Dieva balva ir mūžīga dzīvība Kristū Jēzū, mūsu Kungā” (Rom. 6:23). _____

“Bet, kur vairojies grēks, tur pārpārim vairojusies žēlastība, lai, tāpat kā līdz šim grēks ir valdījis nāvē, turpmāk valdītu žēlastība caur taisnību uz mūžīgu dzīvību, caur mūsu Kungu Jēzu Kristu” (Rom. 5:20, 21). _____

“Bet Dievs Savu mīlestību pret mums pierāda ar to, ka Kristus par mums miris, kad vēl bijām grēcinieki” (Rom. 5:8). _____

Visdārgākais tērps

Skaists apģērbs pārāk bieži norāda uz bagātību pēc pasaules standartiem. Daži cilvēki saka: “Es ģērbjos tā, lai izpaustu, kas es esmu.” Bet Debesīs viss, izņemot mūsu attiecības, izzudīs (Mt. 6:19-21). Mūsu personīgajai identitātei jābūt ietvertai Jēzū un Viņa pilnīgajās taisnības drēbēs.

Izlasi Mt. 22:1-14 līdzību, ko Jēzus stāstīja, lai to izskaidrotu. Kādas atziņas tu atrodi šajā līdzībā? _____

Cilvēku bez drēbēm Jēzus nosauca par “draugu”, un, neraugoties uz viņa klusēšanu, viņiem acīmredzot bija attiecības. Cilvēks noteikti zināja par drēbēm, bet bija izvēlējies tās neuzvilkt. Jēzus raksturs ir nevainojams un šķīsts, un Viņš piedāvā to mums: “Tai ir dots tērpties spožā, tīrā audeklā” (Atkl. 19:8), “bez traipa, bez krunkas vai cita tamlīdzīga trūkuma” (Ef. 5:27).

Baltās lina drēbes “ir Kristus taisnība, Viņa paša nevainojamais raksturs, kas ticībā tiek piešķirts visiem, kas Viņu pieņem kā savu personīgo Glābēju”. (Elena Vaita “Kristus līdzības”, 310. lpp.)

Ādams un leva pirms grēka valkāja baltu, maiga gaismas plīvura drānu; pēc grēkošanas viņi apjauta, ka ir kaili (1. Moz. 3:7). Tad Dievs nomainīja viņu pašdarināto vīgu lapu tērpu pret apmetni no dzīvnieku ādām. Šim tērpiņam bija nepieciešams upuris. Līdzīgi mēs pieņemam Jēzus upuri, pieņemot Viņa taisnības drēbes.

“Kaili un apkaunoti viņi mēģināja aizstāt Debesu apģērbu ar kopā sašūtu vīges lapu aizsegu. [...] Cilvēks nespēj izveidot neko, kas varētu ieņemt zaudētā nevainības apģērba vietu. Nekādu vīges lapu apģērbu, nedz parastās ikdienas drēbes nav apvilkuši tie, kas kopā ar Kristu un eņģeļiem apsēžas pie Jēra kāzu mielasta galda. Vienīgi ar to aizsegu, ko devis Kristus, mēs varam ierasties pie Dieva. Šo aizsegu, savas taisnības drēbes, Kristus uzvilks katrai dvēselei, kas atgriežas un tic.” (Elena Vaita “Kristus līdzības”, 311. lpp.)

Pārdomām: Mums ik dienu būtu jātērpjas Jēzus taisnības drēbēs. Ko tas patiesībā nozīmē, un kā mēs to darām? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Lai aprakstītu mūsu garīgo stāvokli, Bībele bieži izmanto lauksaimnieciskas līdzības. Hoz. 10:12 ir viens no piemēriem, kas aptver šonedēļ pētīto: “Sējiet taisnību, tad jūs pļausit mīlestību; uzplēsiet jaunu atziņas līdumu, jo vēl ir laiks meklēt To Kungu, tiekams Viņš nāktu un liktu nolīt pār jums Savai taisnībai.”

Mēs sējam, pļaujam, uzplēšam cieto augsni un meklējam Dievu, lai tuvotos Viņam. Mūsu sirdsapziņas augsnei jābūt sagatavotai un gatavai lietum (Svētajam Garam). Dievs var dot mums vēlēšanos sagatavot augsni, bet galu galā attiecības ar Dievu ir sadarbība (Fil. 2:12, 13). Mums galva ir jāpagriež Viņa virzienā, jātiecas pēc Viņa un jāpieķeras Viņam, un tad Viņš izdarīs mūsos pārējo.

Viens lielisks piemērs tam, ko nozīmē turēties pie Dieva, ir šie panti: “Jūsu acis ir redzējušas, ko Tas Kungs ir darījis Baal-Peora dēļ; jo ikvienu cilvēku, kas Baal-Peoram sekoja, to Tas Kungs, jūsu Dievs, ir izdeldējis no jūsu vidus, bet jūs, kas Tam Kungam, savam Dievam, bijāt pieķērušies, jūs visi esat šodien dzīvi” (5. Moz. 4:3, 4).

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. “Un neieved mūs kārdināšanā, bet atpestī mūs no ļauna” (Mt. 6:13). Tā lūgt Jēzus īpaši mācīja Savus mācekļus, bet vai mēs uzturam šo domu savās ikdienas lūgšanās? Cik regulāri tu lūdz aizsardzību pret kārdinājumiem un grēku?

2. Kā tu izskaidrotu dārgo Kristus taisnības drānu dāvanu kādam, kas nav kristietis vai ir jauns ticībā?

3. Kā Kristus taisnības drēbes saistās ar svētnīcas vēsti, kas pilnībā ir par Dievu, kurš piedod un šķīsta nožēlojošo grēcinieku? Cik labi tu izproti šīs vēsts skaistumu un dziļumu?

KOPSAVILKUMS:

Savu grēku atpazīšana, reaģējot uz Svētā Gara pamudinājumiem, un grēku nožēla ir būtiski elementi plaukstošām attiecībām ar Dievu. Zināšanas par to, ka mums ir pilnībā piedots un ka mēs esam ietērpti Jēzus taisnības drēbēs, ir vispārveidojošākā pieredze cilvēka dzīvē. Ne tikai tiek noņemta grēka nasta, bet mēs sajūtam Dieva mīlestību, kas mūs apņem un velk Viņam tuvāk. Tas mūs vieno ar Dievu, stiprina garīgi un virza mūs mīlēt Viņu ar katru savas būtības šķiedru.